

Catalanisme?

El President de la Generalitat de Catalunya va tornar ja de Madrid. Segons va declarar als representants de la Premsa, molt ben impressionat, o sigui com tornen tots els homes d'Esquerra, que d'una temporada ençà van i tornen de la capital de la República.

Va parlar de traspassos de serveis, del moment polític i de no sé que més: en concret, però, el poble, aquest poble de la sobirana voluntat del qual tant ens parlen els homes de l'Esquerra, no ha pogut saber la fi ni el motiu, ni el perquè d'aquest viatge presidencial.

Si, com va dir la Premsa, a l'estació de Madrid no hi va acudir cap ministre a rebre el President, creiem que no n'hi havia per a tornar tan ben impresionat; però veiem que d'això no n'ha fet esment; ell sabrà el perquè.

Per a nosaltres, els que des de la nostra infància sentim en el nostre interior el foc sagrat del catalanisme, d'aquest catalanisme pur i lleial, sens odís ni rancors de cap classe, aquest continuat anar i venir de Madrid dels homes públics de Catalunya, ens és la més cruel punyalada en el fons mateix de les nostres entranyes, perquè hi veiem el preludi d'una tongada d'espanyolització terrible per a Catalunya i per a les coses nostrades.

Estem en uns moments que els podem quasi comparar amb aquells en que els Reis Catòlics proclamaren el que en digueren «unitat nacional». Aleshores Catalunya començà la seva decadència, de vallant en la seva grandesa fins a restar somorta un grapat d'anys.

Ara fa un segle que començà el seu redressament; poc a poc el poble va tornar a fressar els camins que li havien esborrat els seus dominadors.

Passaren uns anys i vingué el 1931. I quan ja teníem els nostres drets conquerits, quan ja havíem proclamat la nostra República, la feblesa d'uns homes ens ha portat altra vegada a una tongada d'espanyolització que és la més dolorosa de totes, perquè és la que ha entrat més cor endins, perquè ha estat la primera d'anar disfressada de llibertat i de comprensió i perquè ha estat portada, no per unes tropes d'ocupació, que es valen de la força, creadora a la fi d'odi i revolta, sinó que ha estat portada pels que ahir intentaven aixecar-se en armes contra Espanya i avui són els seus defensors més fermes.

Si la campanya que han fet i fan els homes públics de Catalunya per la República Espanyola, l'haguessin feta a favor de Catalunya i la seva llibertat, avui tota la regió vibraria de catalanitat i no hauria de suportar el pes de la seva reculada.

WESS BUSSKU

Ciudadà: Ja t'has subscrit al nostre setmanari?

Diu el redactor Poeta...

*Les setmanes van passant,
els fets es van succeint,
el poeta els va rimant
i la gent els va llegint.*

*El govern va dimidir,
en Lerroix va fracassar,
però el President li va dir
que tornés a començar.*

*I en Lerroix, que sembla etern,
el nou govern va formar,
quedant-se ell per President
com si res no hagués passat.*

*Això causa gran neguit,
ja que sembla no és el tracte
repetir tres cops seguits
un actor el mateix acte.*

*Perquè, vaja, és un afany
que pagant prou i de sobres
ens maregin ells tot l'any
repetint la mateixa obra.*

*Com tampoc no està gens bé
i esgarrija de pensar-hi
que se les passin tan bé
els que estan a l'escenari.*

*I en canvi els espectadors
i els babaus que busquen vots,
sofrint penes i dolors,
com si fossin uns ninots.*

*Trobo jo que dura massa
la brometa que estan fent
puix s'agafen amb catxasa
el que ràpid vol la gent.*

*Em sembla que acabarà,
si el programa va durant,
que el poble se'n cansarà
i els farà fugir xiulant.*

*La quaresma ja ha arribat,
de dejunis té una colla,
en els quals està privat
el tirar gallina a l'olla.*

*Jo, que estic acostumat
a complir en el que puc,
sabeu què és el que he pensat?...
Passar-la amb caldo de bruc.*

*Així m'acostumaré
a ballar-la un xic magreta,
i es trobarà molt més bé
vostre amic*

EN PAU POETA

Es ven traje militar

A qui li interessi la compra a bon preu, d'un traje complet enterament nou, de cos muntat, dirigeixi's a l'Administració d'aquest setmanari, carrer de Clavé, 30, (Casa Trampis)

Ajuntament

Sessió ordinària del 28 de febrer

Després de declarar oberta la sessió i llegida l'acta anterior, que fou aprovada, el President de la Comissió d'Hisenda, senyor Asmarats, procedí a donar compte dels Ingressos i despeses del passat exercici.

El Conseller senyor Galbany proposa que es faci una revisió oficial de l'any 1923 fins a la data. Després d'intervenir-hi el Conseller senyor Asmarats, fent esment que ell no té cap inconvenient en votar aquesta proposició, sempre i quan sigui de l'any 1919 i que, com creu ell no hi ha anomalies, les despeses vagin a càrrec del qui ho ha proposat.

Intervenen la Presidència i també el Conseller senyor Torrents, que proposen fer un balanç de l'any 1919 fins a la data.

El senyor Galbany demana votació per la seva proposició, votant la la minoria i el senyor Asmarats i per tant obtingué 4 vots contra 5. Es desestimada, doncs, la proposició presentada pel Conseller senyor Galbany.

Posada a votació l'altra proposició fou aprovada per 5 vots contra els 3 de la minoria. El Conseller senyor Asmarats, va abstenir-se de votar.

S'acorda per unanimitat posar uns comunicats als contribuents morosos del repartiment municipal, perquè dintre un termini de quinze dies es posin al corrent de pagament. També s'acorda demanar al recaptador municipal una llista dels dits deutors.

El Conseller senyor Agustí demana un estat de comptes del cementiri municipal de La Roca, de vuit anys enrera fins a la data.

El Conseller senyor Galbany diu que l'agutzil podria netejar el pati de l'Escola de Vilanova.

Li contesta el senyor Asmarats dient-li que quan es faci el pressupost hom ho tindrà en compte.

El mateix senyor Asmarats demana el compliment de l'acord del 14 de maig de 1932, que fa referència a urbanització d'una plaça.

Demana també que de les dues llums públiques que hi ha en una mateixa façana, se'n tregui una i que serveixi per un l'oc on hi manqui llum.

Després d'altres assumptes sense importància, la Presidència aixeca la sessió.

Sessió extraordinària del dia 3 de març

Oberia la sessió, fou llegida l'acta anterior i el Conseller senyor Romà digué que era fals el que en l'acta es deia, puix que no s'havia parlat del que feia allí esment.

Després de discutir sobre el particular tots els Consellers de la majoria i també el senyor Galbany, convingueren que el que s'havia llegit era el que s'havia parlat en la sessió anterior.

Els Consellers senyors Agustí, Romà i Galbany, persistiren a no firmar-la, dient que la signarien fent constar la seva protesta.

Tot seguit es passà a l'ordre del dia. Es dona compte de la petició presentada pel Secretari de l'Ajuntament de Cardedeu, senyor Miquel Rovira i Ginjaume, demanant a aquesta Corporació la conformitat de la permuta amb el Secretari d'aquesta Corporació, senyor Josep Boixareu.